

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obo/5/2017
Identifikačné číslo spisu: 6011899915
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6011899915.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Paed. Dr. Bruno Salej - Cestovná a športová agentúra RIVIERA, Horný rad 566, 906 13 Brezová pod Bradlom, IČO: 11 737 123, zast. advokátskou kanceláriou Lion Law Partners s.r.o., Horná 32 Komenského 14/A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 862 461 proti žalovanému: 1/ X. I., nar. XX.XX.XXXX, A. XX, XXX XX I. I. a 2/ W. I., nar. XX.XX.XXXX, A. XX, XXX XX I. I., zast. advokátom JUDr. Františkom Vávráčom, Horná 51, 974 01 Banská Bystrica 1, o zaplatenie sumy 150.429,08 Eur (4.531.826,45 Sk) s prísl., o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. januára 2017, č. k. 38Cb/1/2011-942, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 38Cb/1/2011-942 zo dňa 19. januára 2017 p o t v r d z u j e.
- II. Žalovaným 1,2 náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 40 % proti žalovanému 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že podaným návrhom si žalobca pôvodne uplatnil voči žalovanému 1/ a 2/ právo na vydanie hnutelnej veci - autobusu zn. NEOPLAN ŠPZ MY-601 AA, výrobné číslo motora 423900000110495/1995, výrobné číslo vozidla 8814399/1988 alebo zaplatenie sumy 150.429,08 Eur (4.531.826,45 Sk) s 22 % úrokom z omeškania od 21.12.1997 až do zaplatenia.
2. Po podaní návrhu vzal žalobca návrh, podaním doručeným krajskému súdu dňa 24.10.2002 (čl. 218 spisu) čiastočne, a to do sumy 21.391,37 Eur späť s odôvodnením, že ak by žalovaní 1/ a 2/ nevydali vyššie uvedený autobus, aby boli zaviazaní solidárne na zaplatenie sumy 129.037,71 Eur so 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 21.12.1997 až do zaplatenia, a to titulom náhrady škody.
3. Súd rozhodol vo veci prvýkrát rozsudkom č. k. 38Cb/1/2011-798 zo dňa 13. apríla 2012 tak, že návrh na vydanie veci zamietol, žalovanému 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu 129.037,71 Eur so 17,6 % - ným úrokom z omeškania ročne od 21.12.1997 až do zaplatenia. V časti rozdielu medzi pôvodne uplatnenou sumou 150.429,08 Eur (4.531.826,45 Sk) a sumou 129.037,71

Eur (3.887.390, Sk), t. j. v časti sumy 21.391,37 Eur (644.436,45 Sk) s 22 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 21.12.1997, ako aj v časti rozdielu úroku medzi 22 % a 17,6 % ročne, t. j. 4 % zo sumy 129.037,71 Eur (3.887.390,- Sk) podľa § 96 ods. 1 a 3 O. s. p. konanie zastavil s tým, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia.

4. Žalovaní 1/ a 2/ uvedené rozhodnutie, okrem výroku o zastavení konania, napadli odvolaniami, o ktorých rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozsudkom č. k. 2Obo/40/2012-849 zo dňa 30. apríla 2014 tak, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 38Cb/1/2011-798 zo dňa 13.04.2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Súd opätovne rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 38Cb/1/2011-876 zo dňa 9. decembra 2014 tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 105.237,- Eur (3.170.370,- Sk) so 17,6 % - ným úrokom z omeškania ročne od 21.12.1997 až do zaplatenia. Vo zvyšku, čo do zaplatenia sumy 23.800,71 Eur (717.020,- Sk) návrh zamietol s tým, že o trovách konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

6. Žalovaní 1/ a 2/ uvedené rozhodnutie napadli odvolaniami, o ktorých rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozsudkom č. k. 20bo/10/2015-924 zo dňa 10. novembra 2016 tak, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 38Cb/1/2011-846 zo dňa 09.12.2014 potvrdil s tým, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným. Rozsudok najvyššieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 22.12.2016.

7. Podľa § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Predmetom konania v čase podania návrhu bol eventuálny petit, ktorým žalobca žiadal buď vydanie hnutelnej veci - autobusu alebo jeho ceny, ktorú vyčíslil na sumu 150.429,08 Eur (4.531.826,45 Sk) s 22 % úrokom z omeškania od 21.12.1997 až do zaplatenia.

10. Neskôr žalobca spresnil cenu autobusu na sumu 129.037,71 Eur (3.887.390,-Sk) so 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 21.12.1997 až do zaplatenia, ktorej zaplatenie si uplatnil voči žalovanému 1/ a 2/ titulom náhrady škody, a to spoločne a nerozdielne.

11. Právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 38Cb/1/2011-876 zo dňa 9. decembra 2014 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 20bo/10/2015-924 zo dňa 10. novembra 2016 boli žalovaní 1/ a 2/ zviazaní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne len sumu 105.237,- Eur (3.170.370,- Sk) so 17,6 % - ným úrokom z omeškania ročne od 21.12.1997 až do zaplatenia. Vo zvyšku, čo do zaplatenia sumy 23.800,71 Eur (717.020,- Sk) súd návrh zamietol a najvyšší súd rozsudok krajského súdu aj v tejto časti potvrdil.

12. Vzhľadom k tomu, že žalobca nebol v konaní úspešný v celom rozsahu, ale len čiastočne, vychádzal krajský súd pri stanovení pomeru jeho úspešnosti z pôvodne žalovanej sumy 150.429,08 Eur, keďže žalobca vzal po začatí konania žalobu v časti o zaplatenie sumy 21.391,37 Eur späť a časť ním uplatneného nároku vo výške 23.800,71 Eur bola krajským súdom právoplatne zamietnutá. Žalobca tak bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie súrny 105.237,- Eur a neúspešný v časti o zaplatenie sumy 45.192,08 Eur.

13. Žalobcov úspech v konaní vo vzťahu k celému predmetu konania tak predstavuje 70 % z uplatnenej istiny a jeho neúspech predstavuje 30 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu v konaní predstavuje 40

% (70 % - 30 %). Žalobca bol v konaní úspešnejší o 40 %, preto mu súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 40 % z ním preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených výdavkov, ktoré mu v konaní vznikli v súvislosti s uplatnením práva.

14. Proti uvedenému uzneseniu sa v zákonom stanovenej lehote odvolal žalobca prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu a to z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. C. s. p., keď má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca nebol v konaní úspešný v celom rozsahu, ale len čiastočne, pričom súd prvej inštancie pri stanovení pomeru jeho úspešnosti vychádzal z pôvodne žalovanej sumy 150.429,08 Eur, keďže žalobca vzal po začatí konania žalobu v časti o zaplatenie sumy 21.391,37 Eur späť a časť ním uplatneného nároku vo výške 23.800,71 Eur bola krajským súdom právoplatne zamietnutá. Žalobca tak podľa názoru súdu prvej inštancie bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie 105.237,- Eur a neúspešný v časti o zaplatenie sumy 45.192,08 Eur, v dôsledku čoho bol pomer jeho úspechu a neúspechu v konaní ustálený na 40 %. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie pochybil, keď ho považoval za procesne neúspešné ho v časti nároku o zaplatenie sumy vo výške 21.391,37 Eur, v ktorej vzal žalobca svoju žalobu čiastočne späť. Žalobca pôvodne ako časť eventuálneho petitu uplatnil voči žalovaným nárok na zaplatenie sumy 150.429,08 Eur spolu s prísl. Pri určovaní výšky škody vychádzal z kúpnej ceny, za ktorú predmetné vozidlo nadobudol od dodávateľa z Nemecka. V priebehu konania bolo v rámci vyšetrovania orgánom justičnej polície objednané vypracovanie znaleckého posudku Ing. Sedíleka, znalca z odboru doprava cestná, odvetvie - odhad hodnoty cestných vozidiel, ktorý hodnotu vozidla určil na sumu 3.887.390,- Sk s DPH (129.037,71 Eur). Vzhľadom na vyššie uvedené pristúpil žalobca k úprave žalobného návrhu, keď si v rámci eventuálneho petitu uplatňoval náhradu škody len vo výške určenej znaleckým posudkom a v prevyšujúcej časti vzal svoju žalobu späť. Hoci je zásadu úspechu vo veci potrebné uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od znaleckého posudku, v týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno totiž žalobcu ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe znaleckej činnosti. Žalobca pri uplatnení nároku na náhradu škody vychádzal z údajov o cene vozidla dostupných v čase podania žaloby, pričom následne čiastočné späťvzatie žalobného návrhu reflektovalo na výsledky znaleckého dokazovania. Čiastočné späťvzatie žalobného návrhu a následné zastavenie konania v tejto časti tak nebolo zavinené žalobcom, a preto nemožno súhlasit' so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobca nebol v tejto časti úspešný. Žalobca ďalej uvádza, že vzhľadom na vyššie uvedené je preto potrebné pri výpočte pomeru úspechu a neúspechu v konaní vychádzať zo sumy 129.037,71 Eur, ktorá podľa jeho názoru zodpovedá výške uplatneného nároku po čiastočnom späťvzati žalobného návrhu. Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 105.237,- Eur a neúspešný v časti o zaplatenie sumy 23.800,71 Eur. Podľa žalobcu pomer úspechu a neúspechu v konaní predstavuje 64 % (82 % - 18 %). Z týchto dôvodov preto navrhuje odvolaciemu súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 388 C. s. p. zmeniť a priznať nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania žalobcu v rozsahu 64 %.

15. Žalovaný 1/, 2/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) [§ 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods.1, § 383 C. s. p.), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

17. Predmetom odvolacieho prieskumu je námietka odvolateľa, týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia veci v časti rozhodnutia o trovách konania, pri určení pomeru úspechu a neúspechu žalobcu v konaní, keď nezohľadnil tú skutočnosť, že výška plnenia závisela od znaleckého posudku a k úprave žalobného návrhu a teda aj k neúspechu žalobcu v predmetnej časti nároku došlo výlučne v nadväznosti na výsledky znaleckého dokazovania.

18. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že žalobcov úspech v konaní vo vzťahu k celému predmetu konania predstavuje 70 % z uplatnenej istiny a jeho neúspech predstavuje 30 %. k tomuto záveru dospel na základe tej skutočnosti, že žalobcovi bol priznaný nárok na zaplatenie sumy 105.237,- Eur a neúspešný bol v časti o zaplatenie sumy 45.192,08 Eur (21.391,37 Eur, v ktorej zobral žalobca svoj návrh späť po začatí konania a časť ním uplatneného nároku vo výške 23.800,71 Eur bola zamietnutá). Súd prvej inštancie trovy konania pomerne rozdelil a v konaní úspešnejšiemu žalobcovi priznal 40 % -tnú náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 C. s. p.

19. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 C. s. p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V čase rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu prvej inštancie o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania bol platný a účinný nový procesný predpis - Civilný sporový poriadok (1.7.2016), preto súd prvej inštancie správne rozhodol v predmetnej veci v zmysle ustanovenia § 255 a nasl. C. s. p. Ustanovenia C. s. p. pri náhrade trov konania sú koncipované tak, že sa priznáva náhrada trov podľa úspechu vo veci. Úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu je teda okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov konania. Zásada úspechu vo veci je aj tzv. zásadou zo zodpovednosti za výsledok sporu, charakteristická pre sporové konania a uplatní sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré jej vznikli. Žalobca vo svojom odvolaní namietal, že výška plnenia závisela od znaleckého posudku a k úprave žalobného návrhu čiastočným späťvzatím došlo výlučne v nadväznosti na výsledky znaleckého dokazovania. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy, nová právna úprava neobsahuje špeciálne skutkové podstaty tak, ako boli koncipované v ustanovení § 142 ods. 1, 2 a 3 O. s. p., ale len dve v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 a 2. Na prvom mieste je zásada úspechu, v prípade ak mala strana vo veci úspech len čiastočný platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 C. s. p. Zásadu úspechu treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu ak mu bola priznaná aspoň časť v žalobe uplatneného nároku. Nemožno však opomenúť ani fakt uplatnenej výšky pohľadávky v spore. Súdna prax sa v takýchto prípadoch prikláňa k riešeniu a to najmä s ohľadom na existujúce zastúpenie strany advokátom, ktorý má poznať aspoň bežnú judikatúru žalovanej veci. Tiež je potrebné zdôrazniť, že strany sporu sú zodpovedné za výsledok konania.

20. Odvolací súd zdôrazňuje, že tak ako už bolo vyššie uvedené žalobca je v konaní zastúpený advokátom a to od začiatku konania, kedy sa eventuálnym petitom domáhal vrátenia finančnej protihodnoty autobusu a to vo výške 4.531.826,45 Sk s prísl. Vychádzajúc z uplatneného návrhu zo dňa 29.10.1998 pri určení výšky náhrady škody zo strany žalobcu, tento vychádzal z nákupnej ceny autobusu spolu so zaplateným clom a DPH.

21. Zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom Ing. Sedílekom jednoznačne vyplýva, že pri určení výšky všeobecnej hodnoty autobusu znalec vychádzal výlučne z ceny v čase straty autobusu po odpočítaní amortizácie a to na základe listinných dôkazov, bez prehliadky autobusu, nakoľko prehliadka nebola možná.

22. Žalobca v konaní zastúpený advokátom mal mať primárnu vedomosť o tom, že pokiaľ uplatňuje v konaní alternatívne nárok na náhradu škody, nemôže touto škodou byť nadobúdacía hodnota predmetného autobusu. Žalobcovi nebránila žiadna skutočnosť pred podaním žaloby nechať vypracovať znalecký posudok, ktorý by určil rozsah škody minimálne na základe listinných dôkazov tak ako v konečnom dôsledku uskutočnil aj znalec Ing. Sedílek.

23. Nemenej dôležitá je aj tá skutočnosť, že znalecký posudok nebol vypracovaný na základe súdom ustanoveného znalca, ktorý vec prejednával, ale bol vypracovaný znalcom Ing. Vladimírom Sedílekom na základe objednávky Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici, úrad justičnej a kriminálnej polície PZ č. k. ČVS:OÚV 261/10-BB-98.

24. Odvolací súd preto ustálil, že žalobca mal vo veci úspech len čiastočný, súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 1 a 2 C. s. p., náhradu trov konania priznal v zmysle zásady pomeru úspechu a to správne.

25. Odvolací súd preto vyhodnotil odvolacie dôvody žalobcu za nedôvodné, s poukazom na to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový a právny stav, z ktorého vyvodil aj správny právny záver, svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a ods. 2 C. s. p. potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 a § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou v predmetnom odvolacom konaní bol žalovaný 1/ a 2/, avšak žalovaným 1/ a 2/ v tomto odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd preto s použitím Základných princípov článku 4 ods. 2 C. s. p. aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovaných rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní a ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s článkom 17 Základných princípov C. s. p., zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

27. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.). Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného

uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.)